

2

UCHWAŁA Nr 1 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 stycznia 1980 r.

w sprawie terenowych funduszy mieszkaniowych.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159, z 1972 r. Nr 27, poz. 193 i z 1974 r. Nr 14, poz. 84) oraz art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się terenowe fundusze mieszkaniowe w miastach, gminach oraz w miastach i gminach, z wyjątkiem wypadków określonych w ust. 2.

2. Jeżeli nie jest uzasadnione tworzenie terenowych funduszy mieszkaniowych we wszystkich lub niektórych miastach (gminach, miastach i gminach), a w szczególności w razie konieczności skoncentrowania rozproszonych drobnych środków na jednym rachunku, wojewoda (prezydent miasta stopnia wojewódzkiego) może utworzyć terenowy wojewódzki fundusz mieszkaniowy.

§ 2. 1. Na fundusze mieszkaniowe, o których mowa w § 1, przeznaczają się wpływy:

- 1) uzyskane ze sprzedaży nieruchomości państwowych, z wyjątkiem wpływów ze sprzedaży zakładowych domów mieszkalnych,
- 2) z tytułu opłat za tereny państwowe oddane w użytkowanie lub użytkowanie wieczyste oraz z tytułu czynszu dzierżawnego za tereny państwowe,
- 3) z tytułu należności za korzystanie z budynków i urządzeń znajdujących się na terenach państwowych oddanych w użytkowanie lub użytkowanie wieczyste,
- 4) wynikające z rozliczeń z jednostkami państwowymi i organizacjami społecznymi w razie wygaśnięcia użytkowania terenu,
- 5) uzyskane z tytułu opłat za pierwsze urządzenie ulic i placów oraz innych urządzeń komunalnych,
- 6) z opłat pobieranych od najemców przy zamianie mieszkań z tytułu uzyskania w wyniku zamiany lokalu o wyższym standardzie wyposażenia lub o większej powierzchni mieszkalnej,
- 7) z tytułu pokrycia przez najemców kosztów nabycia i podłączenia do instalacji urządzeń kąpielowych,
- 8) z tytułu wpłat uiszczonych przez ubiegających się o wywłaszczenie zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64),
- 9) inne wpływy określone odrębnymi przepisami.

2. Na fundusze, o których mowa w § 1, przeznaczają się również:

- 1) dotacje z właściwego budżetu terenowego,
- 2) wpłaty Biura Handlu Zagranicznego „Locum” z tytułu podziału zysku.

§ 3. 1. Środki funduszy mieszkaniowych, o których mowa w § 1, są przeznaczone na pokrycie kosztów:

- 1) pozyskania i przygotowania terenów budowlanych pod spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe, a w szczególności kosztów związanych z nabyciem lub wywłaszczeniem terenów, kosztów przeprowadzki osób z budynków przeznaczonych do rozbiórki oraz kosztów przeniesienia obiektów z terenów wywłaszczanych w

zakresie przewidzianym przepisami w sprawie zasad i trybu wywłaszczenia nieruchomości,

- 2) uzyskania terenów pod budownictwo jednorodzinne i zagrodowe w miastach,
- 3) związanych z wyznaczaniem terenów budownictwa jednorodzinnego oraz opracowaniem szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego i planów podziału tych terenów,
- 4) uzbrojenia terenów pod jednorodzinne budownictwo mieszkaniowe, realizowanego poza planem inwestycyjnym, według zasad określonych odrębnymi przepisami,
- 5) związanych ze zmianą przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze,
- 6) związanych ze sprzedażą i przekazywaniem nieruchomości państwowych w trybie ustawy o gospodarce terenami w miastach i osiedlach,
- 7) nabycia nieruchomości w drodze pierwokupu (wykupu),
- 8) wynikających z rozliczeń przy zamianie lub zwrocie nieruchomości,
- 9) z tytułu zwrotu najemcom nie zamortyzowanej części opłat za urządzenia kąpielowe,
- 10) wynikających z rozliczeń z tytułu wygaśnięcia użytkowania (użytkowania wieczystego),
- 11) ponoszonych w związku z przejmowaniem budynków na własność Państwa w trybie ustawy o remontach i odbudowie oraz o wykańczaniu budowy i nadbudowie budynków.

2. Fundusze, o których mowa w § 1, przeznaczają się również na:

- 1) udzielanie pomocy na cele mieszkaniowe niektórym kategoriom osób według zasad i w wysokości określonych odrębnymi przepisami,
- 2) finansowanie zaległych robót i obiektów towarzyszących w zrealizowanych w latach ubiegłych zespołach mieszkaniowych budownictwa rad narodowych (podstawowych urządzeń socjalno-usługowych, robót elewacyjnych, ukształtowania i urządzenia terenu, robót związanych z podnoszeniem estetyki zespołów mieszkaniowych itp.),
- 3) finansowanie budownictwa mieszkaniowego terenowych organów administracji państwowej o przeznaczeniu określonym odrębnymi przepisami,
- 4) pokrywanie kaucji mieszkaniowych za najemców zwolnionych od wnoszenia jej w całości lub w części, otrzymujących przydziały lokali w domach nie będących w zarządzie jednostek gospodarki społecznej,
- 5) inne cele związane z budownictwem mieszkaniowym, określone przez Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w porozumieniu z Ministrem Finansów lub określone odrębnymi przepisami.

§ 4. 1. Środki terenowych funduszy mieszkaniowych są gromadzone na odrębnych rachunkach bankowych.

2. W razie utworzenia terenowego wojewódzkiego funduszu mieszkaniowego terenowe organy administracji

państwowej w miastach (gminach, miastach i gminach), w których nie zostały utworzone terenowe fundusze mieszkaniowe, przekazują środki wymienione w § 2 na rachunek terenowego wojewódzkiego funduszu mieszkaniowego.

§ 5. 1. Dysponentami terenowych funduszy mieszkaniowych są prezydenci (naczelnicy) miast oraz naczelnicy gmin (miast i gmin). W razie utworzenia terenowych wojewódzkich funduszy mieszkaniowych dysponentami są wojewodowie (prezydenci miast stopnia wojewódzkiego).

2. W celu zwiększenia efektywności gospodarowania środkami terenowych funduszy mieszkaniowych upoważ-

nia się wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego) do dokonywania w obrębie województwa redystrybucji wolnych środków na rachunkach terenowych funduszy mieszkaniowych.

§ 6. Traci moc uchwała nr 139 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie funduszy mieszkaniowych utworzonych przez prezydium miejskich i powiatowych rad narodowych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 38, poz. 218 i z 1960 r. Nr 5, poz. 22).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

3

ZARZĄDZENIE Nr 1 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 stycznia 1980 r.

w sprawie obowiązków zakładów pracy i szkół w zakresie prowadzenia ewidencji osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej oraz współdziałania w tych sprawach z organami wojskowymi i cywilnymi.

Na podstawie art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1979 r. Nr 18, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1.- 1. Kierownicy zakładów pracy są obowiązani zapewnić uwzględnianie przez komórki spraw osobowych w prowadzonej przez nie ewidencji pracowników danych dotyczących ich stosunku do obowiązku służby wojskowej.

2. Kierownicy szkół wyższych, średnich i policealnych są obowiązani zapewnić uwzględnianie w prowadzonej ewidencji studentów i uczniów, nie będących pracownikami, danych, o których mowa w ust. 1.

§ 2. 1. W ewidencji pracowników, studentów i uczniów uwzględnia się następujące dane:

- 1) stosunek do obowiązku służby wojskowej,
- 2) stopień wojskowy,
- 3) numer specjalności wojskowej, jeżeli osoba podlegająca obowiązkowi służby wojskowej ma określoną specjalność wojskową,
- 4) przynależność ewidencyjną do wojskowej komendy uzupełnień,
- 5) nazwę, numer i serię wojskowego dokumentu osobistego,
- 6) przydział mobilizacyjny do Sił Zbrojnych.

2. Określenie stosunku do obowiązku służby wojskowej polega na wpisaniu w ewidencji adnotacji:

- 1) „podlega“ — w odniesieniu do:
  - a) mężczyzn — począwszy od początku roku kalendarzowego, w którym kończą 18 lat, do końca roku, w którym kończą 50 lat, a mających stopień chorążego lub stopień oficerski — 60 lat życia,
  - b) kobiet przeniesionych do rezerwy — do końca roku, w którym kończą 40 lat, a mających stopień chorążego lub stopień oficerski — 50 lat życia,
- 2) „nie podlega“ — w odniesieniu do mężczyzn i kobiet, jeżeli osoby te nie podlegają obowiązkowi służby wojskowej wskutek przekroczenia ustawowej granicy wieku (pkt 1) lub ze względu na stan zdrowia zostały uznane za trwale niezdolne do służby wojskowej.

3. Nadanie przydziału mobilizacyjnego do Sił Zbrojnych uwzględnia się w ewidencji przez wpisanie wyrazów „Siły Zbrojne“.

4. Dane ewidencyjne, określone w ust. 1:

- 1) mogą być wykorzystywane tylko do bieżącej działalności kadrowej w zakładach pracy i szkołach, związanej z wypełnianiem przez pracowników, studentów i uczniów obowiązku służby wojskowej,
- 2) nie mogą — bez zgody Ministra Obrony Narodowej lub organu wojskowego przez niego upoważnionego — być przetwarzane w systemach informatycznych, jak również ujmowane w innej formie sprawozdawczości statystycznej.

§ 3. Adnotacji wymienionych w § 2 dokonuje się w stosunku do:

- 1) mężczyzn, którzy w danym roku kalendarzowym kończą 18 lat życia (przedpoborowi), i mężczyzn w wieku 19—24 lat życia (poborowi), którzy jeszcze nie stawali do poboru — na podstawie pisemnych potwierdzeń zgłoszenia się do rejestracji przedpoborowych,
- 2) poborowych, którzy stawali do poboru, oraz żołnierzy rezerwy i osób nie podlegających obowiązkowi służby wojskowej ze względu na stan zdrowia — na podstawie wpisów zamieszczonych w ich wojskowych dokumentach osobistych.

§ 4. Pracownicy, studenci i uczniowie są obowiązani do niezwłocznego zgłaszania w zakładach pracy i szkołach wszelkich zmian w sprawach określonych w § 2 ust. 1.

§ 5. 1. Kierownicy zakładów pracy i szkół zapewniają sprawdzanie, czy pracownicy, studenci i uczniowie, podlegający obowiązkowi służby wojskowej, zgłosili się do poboru, odbyli zasadniczą służbę wojskową, przeszkolenie wojskowe w jednostkach wojskowych, zostali przeniesieni do rezerwy oraz czy zgłosili właściwym organom zmiany wynikające z wojskowego obowiązku meldunkowego.

2. Sprawdzenia danych, o których mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie aktualnego wpisu w wojsko-